

Kultur

Tips og meldinger på e-post: kultur@adresseavisen.no
Telefon 07200 - tast 3 for sentralbord, spør etter kulturredaksjonen
Telefax 72 50 14 68

«... det gjør dypt inntrykk å se at ungsamer våger å erobre tilbake det religiøse språket som forsvant med fornyingen. Det er en smerte i det som bres fram, samtidig som det er en enighet i den nye kulturelle bevisstheten.»

Leder i Kirkerådet, Erling Pettersen (bildet), etter å ha delt Samiske Kirkedager i Jokke

Stridsøksa begravet på Steinvikholm

Steinvikholm Musikkteater og Fortidsminneforeningen har inngått en kontrakt på fem år om leie av borgruinen til framføring av operaen «Olav Engelbrektsson».

Etter tider med turbulens i forholdet til Fortidsminneforeningen som er eier av borgruinen på Steinvikholm, er arbeidet med midnattsoperaen på holmen kommet inn i smult farvann.

– I stedet for å stirre oss blinde på det vi måtte være uenige om, tok vi utgangspunkt i det vi er enige om, sier

styreleder i Steinvikholm Musikkteater, Helge Meyer (bildet). – Det gikk veldig greit å komme til enighet om betingelsene for å leie borgruinen til å oppføre operaen i august.

Bruk er vern

Avtalen er ferdigforhandlet, men ikke underskrevet ennå.

– Det har med praktiske forhold å gjøre. Vi vil gjerne møtes når vi skriver under denne avtalen, rett og slett for å understreke at virksomheten de to in-

stitusjonene driver faktisk arbeider mot samme mål, forklarer Meyer. Han oppsummerer det i de to ordene «vern» og «bruk».

– Fortidsminneforeningens formål er å ta vare på den unike og verdifulle borgruinen som et kulturminne, slik at vi kan levere den fra oss til neste generasjon i god forfatning. Steinvikholm Musikkteater er med sin virksomhet med på å øke interessen, ikke bare for operaen, men for selve anlegget. At vi spiller opera der, gjør at flere mennesker kommer i kontakt med stedets historie og får en opplevelse av selve anlegget. At anlegget blir brukt, er det

beste vern, sier Meyer, og viser til den omfattende restaureringen av muren som foregår på andre året, og som er kostnadsberegnet til knapt ti millioner kroner. Bruken av fortidsminnet synliggjør og aktualiserer behovet for reparasjon og restaurering.

Økt statlig tilskudd

Økonomisk sett er det selvsagt magert for prosjektet «Olav Engelbrektsson». Men Helge Meyer er glad for at staten har økt sin bevilgning i år så den ligger tett på én million kroner. I tillegg til tilskudd fra staten får prosjektet fylkeskommunale og kommunale midler.

– Vev og tekstil

ble ikke samfunnsmessig synlig før i den industrielle revolusjon, da mennene satte seg til vevstolene, sier Randi Nygaard Lium, tekstilkunstner og direktør ved Trondhjem Kunstmuseum. I Trondhjems Kunstforening (bildet) åpner i kveld utstillingen «Vev i papir» med Randi Nygaard Liums egne arbeider.

Foto: MARIA GOSSE

Med papir og sordin

Papir er hovedmaterialet i utstillingen som åpner i Trondhjems Kunstforening i kveld. Randi Nygaard Lium kombinerer papir og tekstil i sine vevarbeider for å gi uttrykk for identitet og tilhørighet.

Sterke materialer i renningen er hemmeligheten ved å bruke papir som innslagsmateriale, dvs. å vev med papir. Det forteller Randi Nygaard Lium, til daglig direktør for Trondhjem Kunstmuseum – utdannet som tekstilkunstner ved Det Jyske Kunstakademi og som kunsthistoriker ved Århus Universitet.

Ca. 30 arbeider i papir og tekstil er med i utstillingen, der hun kombinerer papir og papirgarn, silke, lin og bomull, mest i miniatyrer, men også i et par større arbeider. To eksempler på egenprodusert papir har hun også tatt med i utstillingen, bl.a. med innslag av brennesle. Utmerket til å framstille papir, ifølge Randi Nygaard Lium.

Utstillingen konsentrerer seg om tre temaer: «Kvinnelig identitet», «Homage til fjellbygda» og «Mot urbanitet». Under disse temaoverskriftene finnes billedvev med motiver fra vann og blånende åser rundt Trondheimsfjorden, fjellandskap og stemninger fra Nord-Østerdal hvor hun er oppvokst, det midtjyske landskapet der jord og himmel nærmest går i ett og vårstemninger fra Japan. Andre vevarbeider,

f.eks. i papir, har hun malt akvarell på, også det med motiver fra Japan.

En egen liten avdeling er viet identitet. En tittel som «Mitt første strutte-skjørt» gir en indikasjon på hva som er på ferde. Ung kvinne oppdager verden, den første forsiktede utprøving. Arbeidene er miniatyrer, fargene er lyse, bleke. Det antydes og spilles med sordin.

– Jenteoppdragelsen er utgangspunktet, forklarer Randi Nygaard Lium. – Den offentlige kulturen er definert av mannen, også hvordan det kvinnelige uttrykket skal være. Jeg har vært på leting etter et uttrykk for den vibrerende følsomheten som ligger der når vi skreller vekk tillært og pågående selvmarkering og Britney-staffasje, det som har lagt seg oppå og ofte

lager mye støy og forstyrrelser i jenters identitetsutvikling.

Randi Nygaard Lium arbeider med egne produksjoner ved siden av direktørjobben i Trondhjem Kunstmuseum.

– Først av alt, det er elementært morsomt å skape noe selv. Vevingen er min kanal framfor noen ut til verden. Ved veven kobler jeg av og finner den indre balansen som er så viktig når jeg skal gjøre en god jobb med andres kunst, sier hun.

Utstillingen «Vev i papir» har tidligere vært vist i Tynset kulturhus og står i Trondhjems Kunstforening til 25. juli.